

Powstająca kooperatywa będzie miała do-
nosić, aczkolwiek niezmiennie trudne zadanie
udopornienia wielkiej a bezbronnej grupy ludzi,
w walce z nierównym wrogiem, witamy ją więc
ze słowami jaknajwiększej zachęty i uznania
pod adresem twórców.

Na jedno przy okazji zwrócić chcieliśmy
uwagę. Projekt Statutu przewiduje wpisowe
w wysokości 10 marek i udziały po mk. 100
(płatne w 4 miesięcznych ratach). Wobec
wartości pokupnej marki nie przewyższającej
wartości przedwojennej kopiejki, to minimum
udziału dla stowarzyszenia o tak wielkich za-
daniach jest stanowczo zbyt niskie. Urzędnicy
rozumiejąc doniosłość kooperatywy z chęcią
przystępować do niej będą, choćby minimum
udziału wynosiło 500 marek, z drugiej zaś
strony, aby działalność stowarzyszenia była
istotnie owocną, konieczny jest kapitał obro-
towy umożliwiający pracę. Byłoby niezmiennie
pożądane, aby Ministerstwo poparło koopera-
tywę znacniejszą pożyczką na kapitał obroto-
wy. Wtedy tylko możnaby poprzestać na wkład-
kach udziałowców. I jeszcze jedno: zbyt wielka

biurokratyczność i utrudnienia manipulacyjne
przy dokonywaniu zakupów są największym
wrogiem kooperatyw. Szanujemy nerwy i czas.
Często wolimy u kupca drożej zapłacić a kupić
szybko i bez trudności. Amerykańskie koo-
peratywy, jak wiadomo celują w umiejętnej or-
ganizacji. Niechby i nasza kooperatywa była
pod tym względem wzorem.

PRZYMUS UBEZPIECZENIA.

Nakładem związku polskich instytucji ubez-
pieczeniowych w Warszawie, wyszedł z pod
prasy w Krakowie memoriał p. t. „Przymus
i monopol ubezpieczenia”. Prasa ta niejako
uzupełnia wnioski poselskie, przedłożone sej-
mowi państwowemu w ważnej sprawie ase-
kuracji.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY.

Ś. p. Józef Dąbrowski posterunkowy pow.
Skierniewickiego zmarł w dniu 5-VII-20 r.

Ś. p. Neuman Aleksander posterunkowy
Komis. Kol. P. P. odcinka Łódź-Fabryczna
zmarł w dniu 19.VII r. b.

Poszukiwanie zaginionego. 2-3.

Dnia 23 marca r. b. w drodze z Tomaszowa do
Koluszek, zaginął 19-letni Józef Ircha, chory
umysłowo, epileptyk, ciemny blondyn, oczy nie-
bieskie, średniego wzrostu, znaki szczególne: bliz-
ny na ustach i rękę od oparzenia. Ktokolwiek
może wskazać gdzie on się znajduje, proszony jest
o zawiadomienie rodziców za nagrodą 1,000 mk.,
pod adr.: Skierniewice ul. Stodolna dom Szumle-
wicza, Maciej Ircha lub Nowogrodzka 29 m. 3.
Celina Irchówna. Istnieje podejrzenie, iż Józef Ir-
cha może się znajdować gdzieś na zbórnym jakim
punkcie. Rodzina uprasza władze wojskowe
o zwrócenie uwagi na niniejsze ogłoszenie.

ZNALEZIONO

W dniu 23 b. m. na stacji kolejowej Skarżysko znale-
ziono paszport na imię Aleksandra Dobosza. Paszport
odebrać można w administracji „Gazety Pol. Państ.” za
zwrotem kosztów ogłoszenia.

ZNALEZIONO.

Uczeń szkoły przodowników Aleksander Janowski,
d. 4-7 b. r. znalazł na moście Kierbedzia portfel
z 662 mk. i dokumentami osobistymi.

Z TYGODNIA.

MIEDZY MIECZEM, A TARGIEM KUPIECKIM.

Niezwykłe widowisko wielkiej, krwawej
rewolucji rosyjskiej wznosi się na szczyt kulmi-
nacyjny. Oby jak w każdym widowisku tragicz-
nem, nie przyszła już lada moment kolej na
katastrofę która jest stałym finałem dramatycz-
nych sytuacji.

Na razie jednak polityka całego europej-
skiego świata obraca się dokoła problemu ro-
syjskiego. Rosja, dziś wykorzystując nowe suk-
cesy militarne, zaczyna nabierać gestu dawnie-
go, potężnego mocarstwa, neo-cezaryzm rosyj-
ski, rozporządzający jednak po sześciu latach
wojny kilkumilionową armją, zaszachował do
tego stopnia mocarstwa Europy Zachodniej, że
rządy ich skłonne za wszelką cenę do zakoń-
czenia wojennych działań, gotowe są do ustępstw
niełada, do kompromisu, byle tylko skończyć
raz z militarystem i tą wojenną zawieruchą
bez końca.

Był moment niedawny, gdy zdawało się,
że wobec groźby najazdów bolszewickiej armji
na Polskę, jej sprzymierzeńcy, którzy zadekla-
rowali pomoc wszystkimi sposobami dla Pol-
ski, decydują się na czynne wystąpienie. W par-
lamentach Anglii i Francji mówiło się już nie-
mal o otwarcie o nowej wojnie, nawet „Times”
angielski pisząc o Lloyd George'u powiedział,
że „pan Lloyd Georg'e obudził się, albo udaje,
że się obudził”.

Można sobie wyobrazić, z jaką trwogą jed-
nak myślały obce rządy o rozpoczynaniu nowej
kampanji wojennej z Rosją, która nie bez przy-
czyny stara się zbliżyć do Prus Wschodnich dla
osiągnięcia kontaktu z Niemcami, a równocześ-
nie usiłuje zachować W. Brytanię w Persji
i Mezopotamji.

Telegramy doniosły już nawet wieść, że
premier angielski Lloyd George poważnie za-

chorował. Przeciwnicy polityki premiera W. Bry-
tanji już snuli domysły, że krach pokojowej
polityki nawiązania porozumienia anglo-so-
wieckiego, zmusza Lloyd George'a do wzięcia
na się konsekwencji swej polityki, czyli że
zwycięstwo partji wojennej w Anglii przekreśli
dotychczasową politykę bierności wobec sow-
depji, a tem samem przekreśli dalszą działal-
ność obecnego premiera.

Ale horoskopy te trwały również krótko
jak owa rzekomo poważna „polityczna choroba”
Lloyd George'a. Nagle bowiem w świat poli-
tyczny padła jak grom z jasnego nieba depesza
Czicherina oznajmiająca, że rząd rosyjski zgadza
się na wzięcie udziału w konferencji londyńskiej,
zwołanej dla rozpatrzenia kompleksu spraw
Wschodniej Europy.

Natychmiast szefowie rządów państw za-
chodnich zjechali się, jak pod wpływem rado-
snego zdarzenia do Boulogne sur Mer, premier
angielski dał wyraz swym zapatrywaniu na
wielki tryumf swej polityki w stosunku do
Rosji, a co najciekawsze, że nieprzejednany
w swym dotychczasowym stanowisku co do
rokowań z bolszewikami premier francuski Mil-
lerand, zgodził się na rokowania z sowdepją
w Londynie, pod warunkiem uznania przez rząd
bolszewicki dawnych zobowiązań Rosji carskiej.

A zatem bolszewicy rosyjscy dochodzą do
kulminacyjnych momentów powodzenia swej
polityki.

Ci rewolucjoniści, których do niedawna
uważano za narzędzie militarysty niemieckie-
go, których Europa starała się usunąć za wszel-
ką cenę przy pomocy Kołczaka, Denikina, Ju-
denicza i t. p., dziś odnoszą ten tryumf, że
gotowość okazana przez nich, paktowania
w Londynie z rządami zachodnimi, witana jest
z radosnym tryumfem i zadowoleniem. Ile jest
w tej polityce sowietów nowych podstępów
i wykrętów dyplomatycznych, przyszłość pokaże.

* * *

POLSKA.

Skład nowego gabinetu ministrów jest
następujący: Prezydent ministrów — p. Wincenty
Witos, wiceprezydent ministrów — p. Ignacy Da-
szyński, minister spraw zewnętrznych — Eusta-
chy ks. Sapieha, minister spraw wewnętrz-
nych — p. Leopold Skulski, wiceminister spr.
wew. pozostał nadal p. Józef Kuczyński, minister
skarbu — p. Władysław Grabski, minister spraw
wojskowych — gen.-por. Józef Leśniewski, mini-
ster sprawiedliwości — p. Stanisław Nowodwor-
ski, minister oświaty i wyznań — p. Maciej Ra-
taj, minister rolnictwa i dóbr państwowych —
p. Juliusz Poniatowski, minister kolei żelaznych
p. d-r Kazimierz Bartel, minister poczt i tele-
grafów — p. dr. Władysław Stesłowicz, minister
robót publicznych — p. Gabriel Narutowicz, mi-
nister aprowizacji — p. Stanisław Śliwiński, mini-
ster przemysłu i handlu — p. dr. inż. Wiesław
Chrzanowski, minister pracy i opieki społecznej —
p. Edward Peplowski, minister b. dzielnicy prus-
kiej — p. Wł. Kucharski, kierownik ministerstwa
zdrowia publicznego — p. d-r Witold Chodźko, kie-
rownik ministerstwa kultury i sztuki — p. Jan
Heurich.

Wojska nasze, cofając się planowo przed

następującymi siłami bolszewików koncentrują
się, w celu skrócenia linii frontu, na nowej linii
obronnej, biegnącej w przybliżeniu od Białego-
stoku przez Brześć Litewski, Łuck, Brody.

Po przybyciu misji sojuszniczej do War-
szawy, odbyła się w środę 28 b. m. Konferencja
przedstawicieli tejże misji z polskim komitetem
ministrów, na której rozważano główne punkta
związane z pomocą Ententy dla Polski.

Posel niemiecki w Warszawie, hr. Obern-
dorf, w wywiadzie z przedstawicielem berliń-
skiej „Vossische Ztg.”, zapewnił uroczyście,
że Niemcy nie myślą o naruszeniu neutralności
na korzyść żadnej ze stron walczących. Stano-
wisko, to, jak zapewnia p. poseł wpłynęło uspo-
kajająco na rząd polski.

Takie samo oświadczenie złożył w parla-
mencie niemieckim min. spr. zewn. Simons.

Niemcy w Prusach Wschodnich, wobec
zbliżającej się nawały bolszewickiej od Wscho-
du, ustawili na granicy, od Grajewa do Kłajpe-
dy (Memia), silny kordon wojskowy, rzekomo
w celu powstrzymania najazdu wojsk sowieckich.

Ponieważ robotnicy portowi w Gdańsku
odmówili przeładowywania z okrętów amunicji,
przeznaczonej dla armji polskiej, przeto koalicja

W każdym razie ta zmiana w polityce państw
zachodnich kryje w sobie to niebezpieczeństwo,
iż osłabia bezpośrednią pomoc koalicji dla
Polski, czyli, że naraża Rzeczpospolitą na dal-
szy pochód wojsk czerwonych w głąb Polski,
w razie jeśli zwłaszcza rozejm na froncie nie
przyjdzie do skutku z powodu warunków bol-
szewickich niemożliwych do przyjęcia dla rządu
polskiego.

Polityce rządu bolszewickiego, usiłującego
wykonać presję na rządy zachodnie, zgodnie
sekunduje polityka cichego sprzymierzenia sow-
depji. Niemcy, które korzystając z osłabienia
Polski już gromadzą znaczne siły na jej grani-
cach i dawno już przeszłyby do ataku na znie-
nawionego sąsiada wschodniego, gdyby nie
obawa przed represjami ze strony Francji i jej
sprzymierzeńców na granicach zachodnich.

Wytworzył się więc na krańcach Zachodu
Europy, pewien wrzód, który zatruwa całą atmo-
sferę Europy. Jest nim niebezpieczeństwo no-
wych powikłań europejskich, w razie gdyby
Rosja zwycięska po złamaniu siły oporu państwa
polskiego, podała rękę Niemcom i wspólnie
z nimi, dążyła do zwalenia podstaw dotych-
czasowego pokoju i ładu w Europie.

Perspektywa nowego paroksyzmu ostrego,
przeciągłego prądu wojennego, jest jednak już
tak przeraźliwym obrazem dla zmęczonych
wojną ludów Europy, że sternicy państw na
konferencji londyńskiej dolożą wszystkich starań,
by wymyślnymi kataplazmami nałożonemi na
niepokojący ów wrzód, przykryć niebezpie-
czeństwo nowego konfliktu zbrojnego, czyli
rozpoczną długie targi, mające wreszcie usunąć
widmo wojny wśród szelestu banknotów i dźwię-
ku złota, korzyści osiągniętych z tej najważniej-
szej konferencji.

Byle tylko Polska nie była tą skórą zdo-
byczą, o którą będzie się odbywał główny
targ.

Dr. A. Brzeg.

wysłała do portu gdańskiego 4 okręty wojenne,
a żołnierze angielscy wyładowywają amunicję.

Robotnicy polscy na Pomorzu, chcąc wyw-
rzyć nacisk na robotników gdańskich, nie nała-
dowali w Toruniu i Tczewie kartofli, przezna-
czonych dla wolnego m. Gdańska.

Pomimo zapowiedzi, że sprawa Cieszyń-
ska będzie ostatecznie załatwiona na konferen-
cji ambasadorów w Spa, i że decyzja ogłoszona
będzie w czwartek, decyzja ta nie została opu-
blikowana, a jak się zdaje sprawa pozostanie
nadal w zawieszeniu. Jak się zdaje, na zwłokę
wpłynęła postawa prez. Wilsona, który upiera
się przy pierwotnej myśli rozstrzygnięcia kwestji
Cieszyna w drodze plebiscytu.

Wojska czeskie obsadziły prawie cały
Spisz i część Orawy, pod pozorem, że obiedwie
te ziemie przyznane zostały Czechom przy kon-
ferencji ambasadorów.

Polska ludność na Śląsku Cieszyńskim,
bez różnicy stronnictwa, założyła energiczny
protest przeciw niesprawiedliwemu podziałowi
ks. Cieszyńskiego, krzywdzącemu w sposób
bazwzględny narodowość polską.

Z powodu pogwałcenia przez Niemców
praw wolności głosowania, podczas plebiscytu
w Kwidzynie i Olsztynie, koalicja, na wniosek